

Csiki László

Szobrok

Ugyanannyi vágy szeretet
van a világon kezdetek óta
de egyre több lélek közt oszlik meg
pusztítjuk hát egymást
mind szaporábban.

A kevesek a maradékok a jó
az igaz szeretők: a gyilkosok.
Ez az ára az istenülésnek
az önvád és a vér.

Gondoljatok az első emberpárra
a szeretet kettőbe osztott
és egyesült erejére
amely megteremtett benneteket -
mondta a szürke férfi
mielőtt lelkét kövekbe lehelte át
hogy mentse rátörő társai elől.

Giccses kis szívedre

Szívedre mutatsz mint Jézus
fülledt hálószobákban függő képeken
apró lángokkal koszorúzott
tulságosan szabályos alakzat
nem emberi szerv tartozék csupán
festett kellék a szeretethez
épp alkalmas a halálra.

És valóban szeretsz valóban
nem figyelsz gicces kis szívedre
s az lassan végleg kifakul a képből
ott maradsz te körülötte valóban
nélküle hús-vérkép.

Lakályos hiányod

Kitüremkedsz a törésvonalon
alakot öltesz testet álruhát
választhatsz szemet kart szívet
nincs valóságos tebened egyéb
csak az álmodó vágy az éltető.

Nem a lövedék nem a szívszakadás
de ez fektet vissza a földre
ha fáradtan megünt
új gazdát keres friss erejének
otthagyt magadnak végű
a természet alakzataként

vagy magához szólítja vágyadat
egy másik test kő bokor
és helyetted magához tér
feleszmél vele.

Egy asszony egy vízimalom egy erdő
ünnepli létét lakályos hiányodban
éli az életedet azután.